

Prvo pismo Korinčanom (1 Kor 13)

Ljubezen (1 Kor 13)

Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel,
sem postal brneč bron ali zveneče cimbale.

In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse
spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal,
ljubezni pa bi ne imel, nisem nič.

In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne,
in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel,
ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.

Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva,
ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega,
ne da se razdražiti, ne misli hudega.

Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice.

Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.

Ljubezen nikoli ne mine. Preroštva bodo prenehala, jeziki bodo umolknili,
spoznanje bo prešlo, kajti le delno spoznavamo in delno prerokujemo.

Ko pa pride popolno, bo to, kar je delno, prenehalo.

Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal
kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega.

Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje.

Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan.

Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje.

In največja od teh je ljubezen.

*Slovenski standardni prevod, © 1996, 2003 Objavljeno z dovoljenem Svetopisemske
družbe Slovenije.*

Pesem: Deni me